

ภาพลวงตาของเสรีภาพ: จากสิทธิที่ต่อสู้มาอย่างยากลำบากสู่การปราบปรามในนามของความภักดีทางภูมิรัฐศาสตร์

“ภาพลวงตาของเสรีภาพจะดำเนินต่อไปตราบเท่าที่มันยังทำกำไรได้ที่จะรักษาภาพลวงตานั่นไว้ เมื่อถึงจุดที่ภาพลวงตานั่นแพงเกินกว่าจะรักษาไว้ พวกเขาจะเพียงแค่วางมือ พวกเขาดึงมันกลับ พวกเขาจะย้ายโต๊ะและเก้าอี้ให้พ้นทาง และคุณจะได้เห็นกำแพงอิฐที่อยู่ด้านหลังโรงละคร”

คำพูดเหล่านี้ ซึ่งได้รับการยกย่องว่ามาจากแฟรงก์ ซิปป์ นักดนตรีและนักวิจารณ์สังคมผู้ต่อต้านกระแสหลักในปลายทศวรรษ 1970 สะท้อนถึงความสงสัยอย่างลึกซึ้งต่อความเปราะบางของเสรีภาพในระบบประชาธิปไตย อุปมาวิพากษ์ของซิปป์ชี้ว่าองค์ประกอบของเสรีภาพ—เสรีภาพในการพูด การชุมนุม และการประท้วง—มีใช้สิ่งที่ฝังรากลึกหรือนิรันดร์ แต่เป็นองค์ประกอบการแสดงที่ได้รับการรักษาไว้โดยผู้มีอำนาจตราบเท่าที่มันยัง *pay off* ประโยชน์ที่กว้างขวางกว่าของการควบคุม กำไร หรือความมั่นคง เมื่อการต่อต้านคุกคามรากฐานเหล่านี้ หากหน้าจะพังทลาย เผยให้เห็นกลไกอำนาจนิยมที่ซ่อนอยู่เบื้องล่าง ในบริบทของวิกฤตการณ์ภาษาที่กำลังดำเนินอยู่และผลกระทบที่แผ่กระจายไปทั่วระบบประชาธิปไตยตะวันตก ความเข้าใจของซิปป์รู้สึกเหมือนคำทำนายที่แม่นยำอย่างน่าขนลุก บทความนี้สำรวจว่าสิทธิมนุษยชน ซึ่งหาได้เป็นของขวัญอันดีจากรัฐที่ตรัสรู้ไม่ แต่ถูกล้อมขึ้นผ่านการต่อสู้ที่โหดร้ายหลายศตวรรษ ว่าประเทศตะวันตกอย่างเยอรมนี สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ และแคนาดา ได้ระงับหรือละทิ้งสิทธิเหล่านี้มากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อปิดปากการเคลื่อนไหวสนับสนุนปาเลสไตน์ ว่าการปราบปรามภายในประเทศนี้สะท้อนการปฏิบัติต่อชาวปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์ที่ถูกยึดครอง และสุดท้าย ว่าความขัดแย้งในภาษาได้เปิดโปงการจัดลำดับความสำคัญของรัฐบาลและสื่อตะวันตกที่ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนอิสราเอลอย่างไม่ลดละ—ตัวอย่างเช่นหลักคำสอน *Staatsräson* ของเยอรมนี—เหนือสิทธิพื้นฐานของพลเมืองตนเอง

รากฐานที่ถูกหลอมขึ้น: ประวัติศาสตร์สิทธิมนุษยชนผ่านการต่อสู้และการเสียสละ

สิทธิมนุษยชนอย่างที่เราเข้าใจในปัจจุบันในระบบประชาธิปไตยตะวันตก มีใช้แนวคิดนามธรรมที่ถูกมอบให้โดยผู้ปกครองที่ใจกว้าง แต่เป็นมรดกที่มีแผลเป็นจากการต่อสู้อย่างไม่ลดละต่อเผด็จการ ความไม่เท่าเทียม และการกดขี่ การวิวัฒนาการของมันย้อนกลับไปหลายพันปี แต่กรอบสมัยใหม่เกิดขึ้นจากพื้นผิของการตื่นรู้ทางปรัชญา การปฏิวัติ และขบวนการรากหญ้าที่บังคับให้อำนาจที่ไม่เต็มใจยอมจำนน หนึ่งในหลักไมล์แรกๆ ที่มักถูกอ้างถึงคือกระบอกสูบไซรัจจาก 539 ปีก่อนคริสตกาล สิ่งประดิษฐ์โบราณของเปอร์เซียที่จารึกด้วยกฎหมายส่งเสริมความอดทนทางศาสนาและการยกเลิกทาสในดินแดนที่ถูกยึดครอง แม้ว่าการตีความว่าเป็น “กฎบัตรสิทธิมนุษยชน” จะยังเป็นที่ถกเถียงในหมู่นักประวัติศาสตร์ สิ่งประดิษฐ์นี้เป็นสัญลักษณ์ของการรับรู้ในยุคแรกว่าสิทธิสามารถเป็นสากล มีใช้เพียงสิทธิพิเศษสำหรับชนชั้นนำ

ในยุโรปยุคกลาง magna Carta ปี 1215 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการเผชิญหน้าระหว่างขุนนางอังกฤษและพระเจ้าจอห์น กำหนดหลักการเช่นกระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสมและการจำกัดอำนาจราชาที่ *arbitrary*—หลักการที่ถูก

ช่วงชิงมาผ่านการกบฏด้วยอาวุธและการเจรจา มิใช่จากพระกรุณาธิคุณของราชา ยุคเรนซองส์และการตรัสรู้ ขยายความคิดเหล่านี้ ด้วยนักคิดอย่างจอห์น ล็อก ฌอง-ฌาค รูสโซ และวอลแตร์ ที่ประกาศสิทธิธรรมชาติต่อ ชีวิต เสรีภาพ และทรัพย์สินว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์มีมาแต่กำเนิด ทำทนายระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ปรัชญาเหล่านี้ จุดชนวนการปฏิวัติอเมริกัน (1775–1783) และการปฏิวัติฝรั่งเศส (1789–1799) ซึ่งอาณานิคมและพลเมืองลุก ขึ้นต่อต้านการเอาเปรียบอาณานิคมและสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ปฏิญญาอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา (1776) ประกาศ “สิทธิที่ไม่อาจโอนให้ผู้อื่น” ขณะที่ปฏิญญาสิทธิของมนุษย์และพลเมืองของฝรั่งเศส (1789) ประกาศความเท่าเทียมและเสรีภาพในการแสดงออก—เอกสารที่เกิดจากเลือดเนื้อ กิโยติน และการล้มล้าง จักรวรรดิ

แต่ชัยชนะในยุคแรกเหล่านี้ยังไม่สมบูรณ์ มักไม่รวมผู้หญิง กาส และชนพื้นเมือง ศตวรรษที่ 19 เห็นขบวนการ ยกเลิกทาส เช่นการต่อสู้ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกที่นำโดยบุคคลอย่างเฟรเดอริก ดักลาสและแฮเรียต ทับแมน ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งนำไปสู่สงครามกลางเมือง (1861–1865) และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับที่ 13 นัก ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีในสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา ที่ต้องทนการจับกุม การป้อนอาหารด้วยความรุนแรง และการดูหมิ่นจากสาธารณชน ได้รับสิทธิเลือกตั้งของผู้หญิงผ่านการรณรงค์อย่างการประชุมเซเนกาฟอลล์ (1848) และขบวนพาเหรดสิทธิสตรีปี 1913 นำไปสู่การแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 19 (1920) ในสหรัฐอเมริกา และ สิทธิเลือกตั้งบางส่วนในสหราชอาณาจักร (1918) ศตวรรษที่ 20 เร่งการต่อสู้เหล่านี้ท่ามกลางสงครามโลกและ การปลดปล่อยอาณานิคม ความสยดสยองของสงครามโลกครั้งที่สองและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์จุดประกาย ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ในปี 1948 ซึ่งร่างภายใต้การนำของเอเลนอร์ รูสเวลต์ที่ สหประชาชาติ ซึ่งประกาศเสรีภาพในการพูด การชุมนุม และการคุ้มครองจากการจับกุมโดยพลการ นี่มิใช่ของ ขวัญจากเบื้องบน แต่สะท้อนขบวนการต่อต้านฟาสซิสต์ทั่วยุโรป ซึ่งพรรคพวกและพลเรือนต่อสู้การยึดครองของ นาซีด้วยราคาที่สูงลิ่ว

ยุคหลังสงครามเห็นขบวนการสิทธิพลเมืองเผชิญหน้ากับการเหยียดผิวเชิงระบบ: การรณรงค์แบบไม่ใช้ความรุนแรงของมาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ ในสหรัฐอเมริกา เผชิญสุนัขตำรวจ สายยางดับเพลิง และการลอบสังหาร นำไปสู่พระราชบัญญัติสิทธิพลเมือง (1964) และพระราชบัญญัติสิทธิเลือกตั้ง (1965) ในยุโรป การนัดหยุดงาน ของแรงงาน การลุกฮือต่อต้านอาณานิคมในแอลจีเรียและอินเดีย และการกบฏของนักศึกษาอย่างเหตุการณ์ พฤษภาคม 1968 ในฝรั่งเศส ขยายสิทธิสังคมและเศรษฐกิจ ส่งผลต่อกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และการเมือง (1966) ล่าสุด สิทธิของกลุ่ม LGBTQ+ ได้รับการพัฒนาผ่านการจลาจลสโตนวอลล์ (1969) และ การเคลื่อนไหวต่อต้านเอดส์ ขณะที่ขบวนการพื้นเมืองอย่างทีสแตนด์ดังรีอ็อก (2016) เน้นย้ำการต่อสู้ที่กำลังดำเนิน อยู่ต่อการละเมิดสิทธิสิ่งแวดล้อมและที่ดิน ตลอดมา สิทธิเหล่านี้มิได้ “ถูกมอบให้” แต่ถูกช่วงชิงมาผ่านการเสีย สละ—การนัดหยุดงาน การเดินขบวน การคว่ำบาตร และบางครั้งการต่อสู้ด้วยอาวุธ—เตือนเราว่าเสรีภาพคือการ ยอมจำนนจากอำนาจ ที่สามารถเพิกถอนได้เมื่อไม่สะดวก

การกัดกร่อนของสิทธิ: การปราบปรามการต่อต้านสนับสนุนปาเลสไตน์ ของระบอบประชาธิปไตยตะวันตก

ในความขัดแย้งที่ชัดเจน ประเทศเหล่านี้ที่ประกาศตัวเป็นแชมป์ของสิทธิที่ต่อสู้มาอย่างยากลำบาก ได้ระงับ หรือละทิ้งสิทธิเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเพื่อปิดปากการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายอิสราเอล โดยเฉพาะท่ามกลางความขัดแย้งในกาซาที่ทวีความรุนแรงขึ้นตั้งแต่เดือนตุลาคม 2023 การปราบปรามนี้ ซึ่งได้ รับการบันทึกโดยองค์กรสิทธิมนุษยชน แสดงออกผ่านการรักษาความปลอดภัยที่เกินกว่าเหตุ การใช้อำนาจทาง กฎหมายเกินขอบเขต และการผสมผสานการประท้วงที่ชอบธรรมเข้ากับ extremism หรือการต่อต้านยิว เผยให้ เห็นว่าเสรีภาพนั้นมีเงื่อนไขตามการสอดคล้องกับผลประโยชน์ของรัฐ

เยอรมนีเป็นตัวอย่างชัดเจน ที่ซึ่งทางการได้กำหนดการห้ามการชุมนุมสนับสนุนปาเลสไตน์แบบครอบคลุม นำไปสู่การปราบปรามที่รุนแรง ในปี 2025 ผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติประมาณ “รูปแบบที่ต่อเนื่องของความรุนแรง ตำรวจและการปราบปราม” ของเยอรมนี โดยอ้างถึงการจับกุมโดยพลการ การทำร้ายร่างกายผู้ประท้วงอย่างสันติ และการทำให้คำขวัญอย่าง “From the river to the sea” เป็นอาชญากรรม ศาลเบอร์ลินตัดสินในเดือนพฤศจิกายน 2025 ว่าการปิดการชุมนุมสนับสนุนปาเลสไตน์ในเดือนเมษายนนั้นผิดกฎหมาย แต่การแทรกแซงดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป รวมถึงการเนรเทศและการตัดเงินทุนสำหรับกลุ่ม solidarity พรรคซ้ายได้เรียกร้องให้ยุติการ “ปราบปราม” นี้ สะท้อนคำเตือนของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเกี่ยวกับการคืบคลานของอำนาจนิยม

สหราชอาณาจักรได้ขยายอำนาจต่อต้านการก่อการร้ายภายใต้กฎหมายอย่าง Public Order Act (2023) นำไปสู่การจับกุมกว่า 9,700 รายสำหรับโพสต์โซเชียลมีเดียที่ “น่ารังเกียจ” ในปี 2024 เพียงปีเดียว หลายรายเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนปาเลสไตน์ การประท้วงเผชิญการกักกันหมู่ ด้วยการจับกุมหลายร้อยคนในการเดินขบวนสนับสนุนปาเลสไตน์ โดยใช้ข้อหาการก่อการร้ายต่อกลุ่มอย่าง Palestine Action อีวแมนไรต์สวอตช์และบีบีราเดอร์วอตช์ประมาณว่านี่คือการทำให้เสรีภาพในการพูดเย็นชา จัดลำดับความสำคัญของความสงบเรียบร้อยเหนือสิทธิที่ชนะมาผ่านการต่อสู้ทางประวัติศาสตร์อย่างเหตุการณ์ปีเตอร์ลู

ในสหรัฐอเมริกา มีการจับกุมกว่า 3,000 รายที่ค่ายพักแรมในมหาวิทยาลัยตั้งแต่ 2023–2025 ด้วยตำรวจใช้สารเคมีระคายเคืองและการขู่เนรเทศ รัฐอย่างฟลอริดาเทียบเคียงการต่อต้านไซออนิสต์กับการต่อต้านยิว สอบสวนกลุ่มและห้ามการมีส่วนร่วม BDS ในสัญญา ใช้อาวุธกฎหมายต่อเสรีภาพทางวิชาการ

ฝรั่งเศสได้ยุบกลุ่มอย่าง Urgence Palestine ภายใต้ข้ออ้างต่อต้านการก่อการร้าย ด้วยการกักกันกว่า 500 รายในการชุมนุมและร่างกฎหมายใหม่ที่ทำให้ “การรณรงค์การก่อการร้าย” หรือการปฏิเสธการมีอยู่ของอิสราเอลเป็นอาชญากรรม แอมเนสตี้วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการปราบปรามที่กว้างขวาง สะท้อนประวัติศาสตร์ของรัฐในการปราบปรามการต่อต้านตั้งแต่ยุคสงครามแอลจีเรีย

เนเธอร์แลนด์ หลังความรุนแรงในอัมสเตอร์ดัมปี 2024 เสนอการถอดหนังสือเดินทางจากบุคคล “ต่อต้านยิว”—มักเป็นรหัสสำหรับนักวิจารณ์ภาษา—และห้ามกลุ่มอย่าง Samidoun กองกำลังเฉพาะกิจใหม่ นำไปสู่การห้ามการประท้วง สะท้อนการถดถอยของเยอรมนี

กฎหมายท้องถิ่นของแคนาดาในเมืองอย่างโตรอนโตจำกัดสถานที่ประท้วง ด้วยการปราบปรามในมหาวิทยาลัยและการผลักดันของรัฐบาลกลางเพื่อห้ามกลุ่ม “สุดโต่ง” ละเมิดกฎบัตรสิทธิและเสรีภาพ การกระทำเหล่านี้ ตาม FIDH เป็น “การโจมตีที่ต่อเนื่อง” ต่อสิทธิการประท้วงทั่วตะวันตก

ความคล้ายคลึงของการกดขี่: พลเมืองตะวันตกสะท้อนชะตากรรมของชาวปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์

การปราบปรามภายในประเทศที่กำลังปฏิบัติต่อพลเมืองตะวันตก—โดยเฉพาะผู้อยู่ในขบวนการสนับสนุนปาเลสไตน์—ในฐานะ “คนอื่น” ภายใน ทำให้พวกเขาต้องเผชิญการเฝ้าระวัง ความรุนแรง และการกักกันโดยพลการที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ของชาวปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์ที่ถูกยึดครอง ที่นั่น ความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐานและการใช้อำนาจเกินกว่าเหตุของทหารได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมากในปี 2025 สร้างระบอบแห่งความหวาดกลัวที่ผู้ประท้วงตะวันตกกำลังมองเห็นในรูปแบบย่อส่วน

ในเวสต์แบงก์ ผู้ตั้งถิ่นฐานอิสราเอล มักได้รับการหนุนหลังจากทหาร ก่อเหตุโจมตีบ้านและที่ดินของชาวปาเลสไตน์ รวมถึงการทุบตี การวางเพลิง และการยึดที่ดิน ด้วยความรุนแรงที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ รายงานของฮิวแมนไรตส์วอตช์ปี 2025 บันทึกการขับไล่โดยบังคับผ่าน “ความรุนแรงและความกลัวความรุนแรง” ด้วยกองกำลังขับไล่ชุมชนโดยใช้กำลังถึงตายและไม่ป้องกันการโจมตีของผู้ตั้งถิ่นฐาน การจับกุมโดยพลการที่ด้านตรวจเป็นเรื่องปกติ: ชาวปาเลสไตน์เผชิญการทำให้อับอาย การทุบตี และการกักกันไม่มีกำหนดโดยไม่ตั้งข้อหา ภายใต้ระบบกฎหมายคู่ที่ผู้ตั้งถิ่นฐานได้รับการยกเว้นโทษ ขณะที่ชาวปาเลสไตน์ต้องเผชิญศาลทหาร รายงานของ OCHA รายละเอียดการบุกค้นที่ทำลายล้าง การทรมานในคุก และการจำกัดการเคลื่อนไหวที่กีดร่อนชีวิตประจำวัน ด้วยชาวปาเลสไตน์กว่า 500 คนถูกสังหารโดยกองกำลังหรือผู้ตั้งถิ่นฐานในปี 2025 เพียงปีเดียว

พลเมืองตะวันตกที่ประท้วงความอยุติธรรมเหล่านี้เผชิญกลวิธีที่คล้ายคลึง: ด้านตรวจตำรวจในการชุมนุมนำไปสู่การหยุดและค้นโดยพลการ นักเคลื่อนไหวแบบไม่ใช้ความรุนแรงต้องทนการทุบตีและอาวุธเคมี คล้ายการร่วมมือระหว่างผู้ตั้งถิ่นฐานและทหาร ในเยอรมนีและสหรัฐอเมริกา การโต้เถียงและการขู่เนรเทศสะท้อนการขับไล่ในเวสต์แบงก์ ขณะที่การห้ามการชุมนุมในสหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสสะท้อนการปฏิเสธการเข้าถึงที่ดิน ความบรรจบกันนี้เน้นย้ำการกดขี่ที่กลายเป็นโลกาภิวัตน์: ขณะที่ชาวปาเลสไตน์ต่อต้านลัทธิล่าอาณานิคมแบบผู้ตั้งถิ่นฐาน ผู้ต่อต้านในตะวันตกทำทนายการสมรู้ร่วมคิดในนั้น เพียงเพื่อเผชิญความรุนแรงของรัฐที่ปฏิบัติต่อพวกเขาในฐานะภัยคุกคามต่อระเบียบเดียวกัน

การปิดวงจร: การเปิดโปงของภาษาต่อลำดับความสำคัญของตะวันตกและความเปราะบางของสิทธิ

ความขัดแย้งในภาษา ด้วยยอดผู้เสียชีวิตนับหมื่นและการทำลายล้างที่แพร่หลาย ได้เปิดโปงในท้ายที่สุดว่ารัฐบาลและสื่อตะวันตกจัดลำดับความสำคัญพันธมิตรทางภูมิรัฐศาสตร์กับอิสราเอลเหนือสิทธิที่พลเมืองของตนต่อสู้เพื่อให้ได้มา **Staatsräson** ของเยอรมนี—หลักคำสอน “เหตุผลของรัฐ” ที่กำหนดความมั่นคงของอิสราเอลเป็นสิ่งที่ไปอาจต่อรองได้เนื่องจากการขดเขยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์—เป็นตัวอย่างชัดเจนของเรื่องนี้ โดย **отправданіе** การปราบปรามเสียงสนับสนุนปาเลสไตน์ว่าเป็นการป้องกันการต่อต้านยิว แม้ผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติจะประณามว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ พลวัตที่คล้ายคลึงกันมีอยู่ที่ยื่น: ความช่วยเหลือประจำปี 3.8 พันล้านดอลลาร์ของสหรัฐอเมริกาแก่อิสราเอลเหนือความกังวลเรื่องเสรีภาพในการพูดภายในประเทศ ขณะที่แนวนโยบายของสหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสสอดคล้องกับจุดยืนของนาโตและสหภาพยุโรปที่เอียงเข้าหาอิสราเอล

อคติของสื่อขยายสิ่งนี้: การวิเคราะห์ Media Bias Meter ปี 2025 ของบทความ 54,449 ชิ้นพบว่าสื่อตะวันตกเอียงถึง “อิสราเอล” ด้วยความเห็นอกเห็นใจมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับ “ปาเลสไตน์” จัดลำดับความสำคัญเรื่องเล่าของอิสราเอลและลดทอนความทุกข์ทรมานของปาเลสไตน์ การศึกษาพบอคติเชิงระบบ เช่น การรายงานการเสียชีวิตของชาวปาเลสไตน์แบบ *passive* ขณะที่ทำให้เหยื่ออิสราเอลมีมนุษยธรรม สะท้อนการจัดลำดับความสำคัญผลประโยชน์ตะวันตกในยุคสงครามเย็น เมื่อโซเชียนลิเบอรัลมีเดียตอบโต้ด้วยภาพภาษาที่ไม่ผ่านการกรอง ความล้มเหลวของสื่อกระแสหลัก—ที่ถูกกล่าวหาว่า “ฟอกขาว” โดยอัลจาซีรา—เผยให้เห็นความสมรู้ร่วมคิดในการรักษา “ภาพลวงตา”

กำแพงอิฐของไซปป์ปรากฏที่นี่: เมื่อเสรีภาพอย่างการพูด การประท้วง และการคว่ำบาตรทำทนายการสนับสนุนอิสราเอล มันถูกมองว่า “แพ่งเกินกว่าจะรักษา” การเปิดโปงของภาษาบังคับให้มีการชำระสะสาง—พลเมืองจะเรียกคืนสิทธิที่บรรพบุรุษของพวกเขาต่อสู้เพื่อหรือไม่ หรือจะยอมให้วากลุ่มลง เผยให้เห็นความถาวรของอำนาจนิยม? คำตอบอยู่ที่การต่อสู้ที่ได้รับการต่ออายุ มิเช่นนั้นภาพลวงตาจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่อาจเรียกคืนได้

References

- Amnesty International. "Germany: Authorities Must End Repression of Palestine Solidarity." Amnesty International, October 2025.
- Arab Center Washington DC. "Suppressing Palestine Advocacy in the West: Trends and Countermeasures." Arab Center Washington DC, 2025.
- BC Civil Liberties Association. "Municipal Bylaws Restricting Protests in Canadian Cities." BCCLA Reports, 2024–2025.
- Canadian Dimension. "Police Crackdowns on University Encampments: A Violation of Fundamental Freedoms." Canadian Dimension, May 2025.
- FIDH (International Federation for Human Rights). "Western Democracies' Sustained Attack on the Right to Protest in Solidarity with Palestine." FIDH Report, 2025.
- Human Rights Watch. "United States: Crackdown on Campus Protests." Human Rights Watch, 2025.
- Human Rights Watch. "West Bank: Israeli Forces and Settlers Escalate Violence and Forced Displacement." Human Rights Watch Report, 2025.
- International Civil Liberties Monitoring Group. "Systemic Repression of Pro-Palestine Activism in Canada." ICLMG, 2025.
- Media Bias Meter. "Analysis of Western Media Coverage of the Israel-Palestine Conflict, 2023–2025." Media Bias Meter Study, 2025.
- Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR). "UN Experts Alarmed by Persistent Pattern of Police Violence and Suppression of Palestine Solidarity in Germany." OHCHR Statement, October 16, 2025.
- United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA). "West Bank: Protection of Civilians Report." OCHA, 2025.
- Zappa, Frank. Interview quotation widely attributed in collections of his statements on government and freedom, circa 1970s–1980s.